

Şimdilerde eceliyle ölümün ortadan kalkacağı beklentisi hiç olmadığı kadar güçlendi.

Bir yandan başta kanser, genetik, yaşlanma ve bunaklıkla ilgili olmak üzere tıbbi araştırmalarla, ölümcül hastalıkların ve yaşlanmanın durdurulması hedefine hızla yaklaşıyor. Kuramsal olarak kansere yol açan kanserli hücreleri ve hastalıklara yol açan mikro organizmaları bedende belirledikleri anda tespit edip imha edecek organik, inorganik ya da bunların karışımı üretilmiş mikro varlıkların bedene salınması yoluyla, bildik tüm hastalıklar daha hissedilmeden engellenebilir. Yaşlanma ve bunamaya yol açan etmenler saptanıp zamanla ortaya çıkan bu bozulmalar durdurulabilir, hatta geriletilebilir.

Tıptaki varolan gelişmeler, hastalıksız ve yaşlanmasız bir yaşamın olanağını doğuruyor. Sonuç olarak, yaralanma, boğulma, yanma, açlık, susuzluk gibi nedenlerle ölüm her an olanaklıyken eceliyle yani hastalık ve yaşlanmaya bağlı olarak ölümler tamamen ortadan kaldırılabilir gibi gözüküyor. Ecelsiz ilk insanın otuz yıl içinde yaşayabileceğini kestirenler bile var. Buna göre bir süre daha dişimizi sıkıp ölmemeyi başarabilirsek bizim için ecelle ölüm diye bir şey olmayacak, dikkatli olmak kaydıyla sınırsız yaşamın yolu açılacak. Bu durum hayal olmanın ötesine geçip giderek daha fazla ayağı yere basar hale geliyor.

Beş bin yıl önce yazının belirmesiyle birlikte neredeyse hemen ecelle mücadelenin varlığı belgelere geçmeye başladı. İlk kutsal metin olarak görülen Gılgamış destanının ana teması arzulan ve uğruna mücadele edilen ecelsizlikti. Liste çok uzun, bir iki örnek verirsem; İbni Sina hakkındaki yarı efsanevi anlatılarda da ana tema ecelsizliktir. Modern zamanlarda bilim insanlarında ecelsizlik arzusunun sayısız örneği vardır.

Tarih boyunca en net, en genel rastlanan arzusunun, ecelsizlik arzusunun tatminine insan, şimdiye kadar hiç ("hiç bu kadar" demiyorum, açıkça "hiç") yaklaşmadıydı. Başarısı henüz kesin değilse de artık ecelsizlik yönünde doğrultu ve umut belirdi.

Ecelsizlik, zaman anlayışından topluluk oluşumuna, estetikten ahlaka, insanla ilgili her konuda köklü değişiklikleri gerektirir. Nesiller arası fark ve nesillerin değişimiyle işleyen bildik topluluklar, aralarında nesil olarak pek fark olmayan insanların topluluğuna dönüşecektir.

50 yıl, 100 yıl, 500 yıl insan yaşamında küçük bir ayrıntı olacaktır. Eceliyle ölmeyecek birinin kasıtlı ya da kazayla ölmesinin sonucu, ecellinin ölümünün değerlendirilmesinden farklı olacaktır örneğin. Dünya, muhtemelen üreme yeteneği olmayan insanlarla dolu olacaktır ama üreme, insan yaşamının sürdürülmesi için gereksizleşecektir.

Ecelsizlik ulaşılabilir bir hedef midir? Öyle olsa bile göreceğimi hiç sanmıyorum - umarım yanılıyorumdur. Yine de şu kısa ömrümde, ömre yirmi yıl eklendiğine tanık oldum. (Bknz. [“Ölümsüzlük biterken”](#)) Kim bilir daha neleri neleri görürüm, şarkılar anlamını yitirir diye karşı durmak olur mu?